

du ser efter, om der ikke er noget at gøre ved alle disse nederdrægtige Forsinkelser, vi have ved Aarets tre Højtider. Jeg samlede saa de paagældende Embedsmænd hos mig og spurgte: Kan der ikke gøres noget? Men jeg fik det nedslaaende Svar, at der kunde i Øjeblikket ikke for Penge gøres noget for at forhindre Forsinkelserne. Forudsætningen for at komme af med noget af Forsinkelserne var, at Københavns Banegaard kom i Orden saaledes, at vi kom bort fra de vanskelige, maaske livsfarlige Forhold derude, at vi fik Dobbeltsporet over Fyn i Orden og bedret Forholdet ved Strib. En eneste lille Ting kunde der gøres, det var, ved Højtiderne at spærre Perronerne for Publikum. Der kunde derved paa visse Stationer opnaas en Formindskelse af Forsinkelsen paa nogle faa Minutter, men, gjorde Embedsmændene gældende, og jeg mente at kunne give dem Ret deri, Besparelsen var saa lille i Forhold til det Besvær og den Fortrydelse, det vilde vække hos Publikum, saa jeg mente at maatte se bort derfra.

Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) skal jeg bemærke, at jeg haaber, at inden Bøgen bliver grøn, og det kan endda ske tidligt, skulle vi være godt i Gang med Besigtigelsesforretningerne ved Odense Banegaard. Angaaende Viadukten kan jeg ikke udtale mig; dette Spørgsmaals Undersøgelse er endnu ikke færdig.

Medens mit Budget i det hele er blevet mødt med megen Velvillie, er der dog et Punkt, hvor det ikke er blevet imødekommet af Flertallet i Finansudvalget, det er ved Forslaget om Bygning af 2 Lokomotiver. Jeg maa sige, at jeg i den Anledning har undret mig. Da jeg saa Ændringsforslagene, ventede jeg, at nu skulde jeg have Tilslutning i hvert Fald fra de Herrer i den ene Del af Delegationen og fra Højre. Det, som det drejer sig om i dette Tilfælde, er nemlig en Arv efter det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup). Det ærede Medlem fra Nørresundby nedsatte i Maj Maaned forrige Aar en Kommission til at undersøge Spørgsmaalet om Muligheden, eventuelt Berettigelsen af at bygge Lokomotiver i Danmark. Kommissionen arbejdede undtagelsesvis for danske Kommissioner hurtigt, og de ærede Medlemmer

ville have set af Indstillingen, at den gik ud paa, at Staten burde prøve ved et 15-aarigt Kontraktforhold med et eller flere Firmaer her i Landet at løse Spørgsmaalet om Bygning af Lokomotiver. Naturligvis maa et Spørgsmaal som Lokomotivbygning interessere mig, et Spørgsmaal om en Chance for vort nationale Arbejde, en Chance for at optage en ny, stor Industri og derved bevare store Kapitaler for vort Erhvervsliv. Jeg kan imidlertid ikke sige andet, end at da jeg havde læst Betænkningen igennem 3 eller 4 Gange, var jeg en Smule betænkelig. Jeg syntes, at det Forslag, Kommissionen kom med, havde meget vidtrækkende finansielle Følger. Desuden bragte det os i et vist usikkert Mellemregningsforhold til private Firmaer. Paa den anden Side var jeg ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det var en stor og vigtig Sag, som maatte alvorligt prøves. Nu stod jeg med den Betænkning, som altsaa var Frugten af de Bestræbelser, som det ærede Medlem fra Nørresundby havde udfoldet, og saa mente jeg at gøre et forretningsmæssigt, forsigtigt, fornuftigt og prøvende Skridt ved at foreslaa at lade Staten bygge 2 Lokomotiver. Det forpligter os ikke i 15 Aar overfor private Entreprenører, det bringer os ikke paa Forhaand i noget uklart Mellemregningsforhold, og det giver os et ordentligt Grundlag til Kundskab om, hvad vi gaa ind til. Skulle vi slutte Kontrakt paa 15 Aar, maa Staten nøje vide, hvad den gaar ind til, den maa vide, om det er rimelige Betingelser, den opnaar, om den ikke byder mere, end det var nødvendigt at byde. Det var det, jeg vilde opnaa ved det Ændringsforslag, jeg har stillet. Efter at jeg har stillet det, har jeg faaet et Bevis for, at det ikke var helt uden Grund, naar jeg stillede mig en Smule forsigtig overfor Betænkningens Tal. Jeg har nemlig fra kompetent industriel Side modtaget Oplysning om, at Sagen i Virkeligheden kan gøres billigere, end der staar i Kommissionens Betænkning. Et stort første Klasse, ubetinget respektabelt og leveringsdygtigt Firma har sagt: Vi ere eventuelt villige til at træde i Forhandlinger med Regeringen paa billigere Vilkaar. Under disse Omstændigheder ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at det, vi maa gøre,